

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XII.

V Ljubljani, mesca decembra 1909.

Štev. 12.

Naznanilo.

Od državne zveze avstrijskih čebelarskih društev je došlo na odbor našega društva naznanilo, da ogrsko finančno ministrstvo ne dovoli oddaje brezdavčnega sladkorja za pitanje čebel. S tem je pokopano upanje, da dobimo cenen sladkor (po 38 vinarjev kilogram) za pitanje v sili.

Slabo božično darilo!

Tajništvo.

12 krat 12

Številka „Čebelarja“ je že izšlo z današnjo številko. Vseh teh 144 številk šteje precej čez 2000 strani, ki tvorijo skupaj debelo knjigo. Ob zaključku dvanajstega letnika „Čebelarja“ sem z nekakim zadoščenjem in velikim veseljem prelistaval to velikansko zbirko najrazličnejše čebelarske snovi. Naslajal sem se ob spominu, kako so znašali dobri prijatelji-sotrudniki članek k članku, dopis k dopisu, ta več ta manj, kakor je kdo mogel in utegnil. Za druge letnike sem se tem prijateljem že zahvalil; ostaja mi torej kot uredniku še dolžnost, zahvaliti se za sodelovanje pri zgradbi letošnjega letnika, ki je, kakor mi bo vsak, kdor je pravičen, priznal, vreden naslednik prejšnim. V enem oziru pa nadkriljuje vse druge, namreč glede slik. Nekateri prejšni letniki so

imeli sicer po več slik, ali ne gre se za število. Samo sedem jih ima ta, toda poglejte prvih šest, kako so risane; sedma je napravljena po fotografiji, ki je pa tudi dobro uspela. Prve je tako mojstrsko narisal gospod Dragotin Humek, strokovni učitelj v Krškem, za kar mu bodi od strani urednika na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala in obenem priporočilo še za nadalje, zakaj noben, pa prav noben drug čebelarški list se ne more ponášati s tako izborno risanimi originalnimi slikami ko ravno naš „Čebelar“.

ln zdaj še vsem drugim gospodom sotrudnikom prisrčna hvala za vse letošnje prispevke, ki ste ž njimi polnili „Čebelarjeve“ predale. Ne bom Vas posebej prosil, da tudi v prihodnje ne zapustite „Čebelarja“, ker vem, da Vam je ta pri srcu, sicer bi se ne žrtvovali toliko zanj. Znano mi je, dragi Martine Humek in Janik Jurančič, da imata čez glavo drugih opravil, in vendar sta bila glavna zalagatelja „Čebelarja“. Tebe, dragi Anton, ki vodiš „Naše opazovalnice“, pa kar naravnost občudujem, da kot tovarnar, trgovec in Bog ve kaj še vse, vendar nam čebelarjem na ljubo vzameš toliko časa in nam mesec za mescem točno poročáš, kako je s pašo in drugimi razmerami po raznih krajih. Najbolj so pa vpreženi posamezni opazovalci — dan za dnem. Posebna zahvala za njih vztrajnost!

Marsikateri prejšni cenjeni sotrudnik je djal za nekaj časa roke navskriž, češ, nekoliko si moram odpočiti, saj sem pridno donášal v „Čebelarjevo“ zalogo. Prav tako; tudi čebela počiva ob svojem času, potem pa zopet prinaša medu, obnožine, vode, zadelavine, sploh kar je treba. ln tudi oni bodo zopet segli po pero in različne stvari pisali „Čebelarju“. To upa urednik.

ln kdaj se pa mislijo še drugi oglasiti, ki imajo tudi marsikaj povedati? O sv. Nikoli? O ne, takoj prihodnje leto! To uljudno prosi urednik.

Še nekaj: Gospod tajnik mi je naročil, naj na prvi strani priobčim vabilo na naročbo. Čemu neki? Dobra stvar se sama priporoča. Gotovo bodo vsi sedanjí udje ostali društvu zvesti in bodo iz prepričanja sami vabili še druge tovariše v svoj krog, da bo že skoraj poln drugi tisoč.

Urednik.

Pogled v minolo čebelarško leto.

M. Humek.

Modrijani sicer trdijo, da naj se človek ne ozira v nesrečno preteklost, ampak da naj pozabi kar je bilo in naj rajši obrača svoj pogled v bodočnost s trdnim upom na boljše čase. Tudi mi čebelarji moramo vzklikniti s pesnikom:

„Preteklost mrtva je za nami.
Bodočnost v naših je močeh.
Iz spanja slehernik se vzdrami,
po delavnih zaželi dneht,
popravi v njih zamude greht,
da v Novem letu zaleskeče
Č'belarjem zlata zvezda sreče.“

Meni se pa zdi, da bi vendar ne bilo napačno, ko bi se za trenutke ozrli v ravno minulo čebelarstvo dobo, sedaj ko smo se ločili za več mescev od svojih ljubljensk in bi malo premislili o velikih neuspehih, ki smo jih imeli z njimi. Morebiti pa vendar zasledimo razven slabih vremenskih razmer še kak drug vzrok, da so letos naši medeni lonci in čebelarški žepi tako prazni. Ako z dobro voljo in s praktične strani preotrimo to zadevo, ni dvoma, da bi se pri tem kaj ne naučili. Pomisliti je namreč treba, da se ob ugodnih razmerah lahko in uspešno čebelari brez posebnega znanja in da se šele v slabih letih pokaže, kedo je pravi mojster v čebelarstvu. Poglejmo torej kako je bilo letos!

Pomlad (april in maj) je bila za čebele vseskozi jako ugodna. Ljudstva so si hitro opomogla in vobče tudi nakopičila dokaj medu. Naravna posledica je bila nezmerno rojenje. Moči so se tako cepile, da ni bila nikaka redkost, ako je dal panj 3, 4, celo 5 „rojev“. Kaj to pomeni z ozirom na moč ljudstev, zalogo medu, prašenje matic itd., naj pomisli vsak sam. Junij je bil že zelo neprijazen in skop, vendar rojenja le ni ustavil, ker so imeli plemenjaki precej spomladanskega medu v zalogi in so tudi še kaj nabrali za vsakdanje potrebe. Do konca junija je izvečine vse obrojilo in ni manjkalo raznih devičnikov, vnukov in vnučičev. Zgodilo se je celo, da je zgodnji izrojenec koncem junija še enkrat preroyal z oprášeno mlado matico (dal je torej 2 krat prvca).

Julij in prva polovica avgusta sta z malimi izjemami prava „sušca“ za čebele, najsi bo vreme lepo ali grdo. Kaj čuda torej, ako so bili panji ob času, ko je začela cvesti ajda, suhi kakor poper in lahki kakor pero in sicer vse vprek: izrojenci in roji. Izrojenec je zapravlil moč in premoženje ob rojivti, roj pa ni imel prilike, da bi se bil razvil in kaj nabral. Tolažba in rešitev je bila torej le še v ajdi.

Pa kako razočaranje!

Željno pričakovana ajdova paša je bila po nekaterih krajih prav slaba, vobče pa popolnoma zanič. Konec koncev je bil ta, da je čebelar prav brez skrbi naložil in peljal s paše 100 panjev na enem vozu z enim konjem, ko jih je ponavadi mogel naložiti 50. Umevno je, da so bili stroški za prezimovanje pri količjak obširnem čebelarstvu ogromni, a kljub temu imamo pričakovati spomladi marsikako presenečenje. Opisano velja vobče za kranjiče, ki se z njimi čebelari na roje.

Kako so se obnesli pa panji večje mere s premakljivim satjem? Ako smo pustili te panji rojiti po njihovi volji, je stvar taka kakor pri kranjičih. Kdor je pa rojenje popolnoma ustavil ali vsaj kolikor moči omejil, ta sicer tudi ni pridelal kaj prida, vendar pa v najslabšem slučaju vsaj toliko gotovo, da se bodo čebele preživele „ob svojem“ do prihodnje pomladi. In to moramo imenovati velik uspeh pri taki slabi letini. Isto je bilo opaziti tudi pri kranjičih, ki niso iz kakega vzroka nič rojili ali dali le prvca. Nabrali so toliko, da se bodo ohranili čez zimo.

Vsak čebelar razvidi lahko iz povedanega, da je razven neugodnega vremena v prvi vrsti nezmerno rojenje krivo letošnje čebelarstvo revščine.

Da bode stvar popolnoma jasna, vzemimo tale slučaj: Čebelar A. je imel spomladi 10 dobrih plemenjakov. Pustil je, da so rojili po svoji volji; vsak roj in rojiček je vsadil v svoj panj. Število panjev mu je naraslo na ta način na 50. (Taki slučaji letos niso bili redki). Od teh 50 panjev jih je moral jeseni razdreti najmanj 15, ker so bili deloma brežmatični, deloma prešibki na živali. Za ostalih 35 panjev je izdal za zimsko krmljenje recimo najmanj 100 K. Med njimi je pa kljub temu še, po malem računano, 10 slabičev, ki bodo pomrli pozimi, ali jih bo ugonobila griža. V resnici bo imel torej spomladi 25 plemenjakov, ki so ga stali mnogo truda, jeze in — 100 K.

Čebelar B. je imel spomladi istotako 10 dobrih plemenjakov, pa se je ob rojenju malo potrudil, da je isto zaviral in roje združeval.

Pri takem ravnanju mu je naraslo število panjev na 25. A to so bila ljudstva, vsa enako močna na živali in razmeroma tudi na medu. Ker je skrbel ob rojenju tudi za vzgojo matic, ni bil noben panj brezmatičen, in kar največ velja, vsi bili toliko težki, da bodo zimo prebili brez vsakega pokladanja. Čebelar sam si je pa prihranil veliko težav in skrbi in — 100 K.

To razmerje ostane tudi v dobrih letinah isto, samo s tem razločkom, da bodo panji čebelarja A. nabrali zimsko zalogo (a ne dosti več), panji čebelarja B. bodo pa tako težki, da bo vsakemu lahko precěj odvezel. Končno število panjev naslednjo pomlad bo pa izvečine pri obeh čebelarjih enako.

Pomnimo torej zlato resnico, ki velja za vse slučaje in vse kraje: Veliko rojev — malo ali nič medu, malo rojev — mnogo ali vsaj nekaj medu.

„Čebelni sovražnik“.

Iv. Jurančič.

Čebela uživa že od davnih časov nekako posebno spoštovanje. To nam priča najstarejša zgodovina; še dandanes je bolj priljubljena nego druge živali enake vrste, kar nam dovolj dokazuje vsakdanje življenje. Saj nam je znano, da se o čebeli sploh bolj „spoštljivo“ govori nego o kakikoli drugi živali. Stareji čebelarji so celo računali za „čebelarški greh“, ako bi prišel kdo neomit k čebelnjaku.

Vzrok te priljubljenosti in spoštovanja, katero izkazujemo čebelicam, je gotovo njih redno, marljivo, takorekoč krepostno življenje in njih razmeroma velika korist. Poleg vseh teh lepih lastnosti in koristi pa ima čebela mnogo sovražnikov, in še nekatere prav hude; med vsemi temi najhujši pa je žalibog — človek.

Da človek res čebelam na različne načine škoduje, je večini čč. čitateljev znano, vendar v teh vrsticah hočem opisati le dva slučaja iz današnjega življenja. V časih, ko so pri nas imeli še le slamnate „koše“, večkrat veliko število in kar na trati brez čebelnjaka na kolih v zemljo zabitih, ter vsak panj s slamnato streho pokrit. Takrat se je zlasti v jeseni večkrat slišalo, da je kdo čebele pokradel; seveda jih je s koši vred odnesel. Odkar so se pa

vpeljali novi panji, ki so vsestransko bolj pripravi ter se navadno tudi proti zlobni roki bolje zavarujejo, da se ali postavijo v varen čebelnjak ali se združijo v celotno stavbo, oziroma paviljon, je za mnogo let ta čebelna tatvina docela ponehala. Šele zdaj zadnjo jesen se je zopet pojavil neki tak slučaj. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je neka kmetica, ki se vrlo bavi s čebelarstvom. Ima navadno po 8 panjev, ki se — kakor se sliši in vidi — vedno prav dobro obnašajo; več jih seveda zaradi svojih nujnejših opravkov ne more oskrbovati. Nekega jesenskega jutra najde nenadoma vse panji odprte, le šipe so bile za silo pridjane. Ko gre pogledat, se takoj prepriča, da je bil ponoči tat zraven. Ker se vsi panji vkup držijo v celotno stavbo, se posamezno ne morejo odnesti, dasi stojijo na prostem; in ta zviti hudobnež ni mogel drugače, kakor izvzeti sat za satom. Vzel je vsem panjem vse medene sate do zalege s čebelami vred. Soditi se pa da že na prvi mah, da to ni bil lajik, temveč moral je gotovo znati s čebelami občevati, sicer bi se ne lotil tega večurnega dela, zlasti v noči ne, ter bi se mu slabo izplačalo.

Ko sem o tem izvedel, me je zanimalo in nekako skrbelo, kaj bo zdaj z ostalimi čebelami, zato sem šel pogledat. Našel sem že vse urejeno, kolikor se je dalo, po dva in dva združena, da je bilo glede množine čebel in živeža za silo vzimljenje mogoče.

V drugem slučaju pa se mi pritoži znanec iz bližine, da se mu je zgodila nesreča pri čebelah. Po nadaljnem izpraševanju sem izvedel, da je imel kakih 6 panjev čebel v dveh paviljončkih ter je nekega jutra našel oba prevrnjena. Med je tekel na vse strani iz panjev, ker se je satovje večinoma polomilo. Kmalu so bile roparice zraven ter mu še škodo povečale. Kolikor se še vem spominjati, je rešil le par panjev ter iz vseh poiskal manj poškodovano satovje, da jim je mogel preskrbeti potrebno stavbo in zalogo živeža.

Doživel sem že marsikaj v čebelarstvu, da bi pa živeli v dvajsetem stoletju tako zlobni ljudje, si vendar nisem mislil. Kolikor se sumi, je bilo to dejstvo osvete. Tako daleč smo torej prišli, namreč do prepričanja, da uboga, nedolžna čebelica ni več varna niti pred najljutejšim zločincem, in celo v novem, za njo in za čebelarja ugodnejem bivališču ne. Morali si homo torej panji bolje zavarovati pred hudobno roko.

Ah človek, ti „kralj vsega stvarstva“, kako globoko se v svoji strasti ponižuješ!

Združevanje čebel.

(V pojasnilo.)

Pod tem napisom je priobčil gospod Josip Kosi v zadnji številki „Slovenskega Čebelarja“ članek, ki ga morava podpisanca nekoliko pojasniti.

Pasus v citiranem poročilu, da sva omotila, oziroma s pihalnikom združila čebele, se nanaša samo na združevanje čebel v panjih z nepremakljivim satovjem.

Da se dajo v panjih s premakljivim satovjem združiti čebele brez vseh omotilnih ali drugih sredstev, sva pač vedela že davno prej, nego se je to čitalo v dunajskem „Bienenvatru“, saj že leta in leta združujeva tako čebele. Nama se je šlo samo za to, da preprečiva morenje ali „smrtenje“ čebel tudi pri tistih čebelarjih, ki čebelarijo še s panji z nepremakljivim satovjem, in ki jih je — žal — še vedno mnogo.

V ta namen sva omotila čebele s solitrom, oziroma jih pregnala s pihalnikom. Prvo je priprostejše, ker ni treba panju razdreti in se ne rabi pihalnika, a s pihalnikom se preženejo čebele, posebno pri mrzli stavbi lepše, ker ne obtiči nobena v celicah. Želela bi, da bi bil najin kritik to videl! Ako pa zna on bolje, naj nama le pokaže, hvaležna mu bodeva, saj človek se uči, dokler živi.

Namigavanje pa, da se morda bojiva čebel, naju pač ne dosega. To sva pokazala dovolj jasno v Gradcu, pa tudi na desetih, od naju prirejenih čebelarških shodih v tekočem letu. Saj se še drugih „pikov“ ne bojiva. Vsiljuje pa se nama mnenje, da je bil gospodu Kosiju glavni namen, da bi naju malce okrcal.

V Grižah, dne 15. novembra 1909.

Andrej Pikel.

Ludovik Černež.

Dostavek uredništva: Da bi bil glavni namen gosp. Kosija Vaju „malce okrcati“, nikakor ni posneti iz dotičnega njegovega članka, marveč je imel gotovo dober namen — bona fide — povedati svoje mnenje glede združevanja čebel v posnemanje drugim čebelarjem. Izrecno pa povdarja, da je on združeval s premakljivim delom; torej je imel gotovo namen, čebelarje le opozoriti, da je vsaj pri premakljivem delu vsako omotenje čebel odveč. Če se je pa izrazil „samo radi tega čebele omotiti, da ne pikajo, se mi pa ne zdi junaško“, s tem prav gotovo ni meril na Vaju, ker Vaju predobro pozna kot utrjena čebelarja, pač pa je menil to splošno, ker v resnici je dokaj čebelarjev, ki se čebel bojé. On in vsakdo pa Vama rad prizna, da sta pokazala dva načina, kako se čebele tudi v stabilni stavbi združijo lahko in brez nevarnosti pred piki, ker tretji način, namreč iz navadnih panjev čebele brez vsakega sredstva združevati, res ni za slehernega čebelarja.

S tem naj bo to obema strankama gotovo neljubo nerazporazumljenje pojasnjeno in — končano.

VI. odborova seja

dne 19. novembra 1909.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Predseduje g. predsednik Franjo Črnogoj.

Slavnemu dež. odboru se izreče zahvala za podporo 400 K. — Socialni zvezi slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic v Celju se dovoli znižana

naročnina od 2 K na 1 K 50 v. — Novoustanovljeni čebelarški podružnici v Dol. Košani se dovoli podpora 30 K za nakup čeb. orodja. — Voditeljem opazovalnih postaj se povrnejo poštni stroški na leto 2 K od treh let nazaj. — Čebelarški zadrugi v Il. Bistrici se dovoli 200 knjižic „Die Krainer- oder Kärntner Biene“. — Potovalnemu učitelju gosp. Likozarju se nakupi razno čebelarsko orodje, ki ga rabi pri predavanjih. — „Slov. čebelarsko društvo za Kranjsko“ zastopa na občnem zboru „Slovenskega čebelarskega društva za Štajersko g. Likozar. — Tajniku in blagajniku se dovoli izreden honorar 80 K za ureditev članov po podružnicah za l. 1909 in za stanarino društvenega inventarja, ki je shranjen pri njem. — Brezplačno društveno sobo je odpovedal deželni odbor. — Prihodnja seja med božičnimi počitnicami.

Med in njega poraba kot živilo in zdravilo.

Sestavil I. N. Babnik.

Ponatis le sporazumljenjem pisatelja dovoljen.

1. Med kot živilo.

Že v prastarih časih so ljudje radi uživali med. V srednjem veku je bil med edino in mnogo bolj ko danes razširjeno sredstvo, s katerim so si ljudje sladili jedila.

V prejšnjih časih je bil med bolj ko sedaj spoznan važnim in dragocnim živilom. Izraelcem je prijala dežela, v kateri se je cedilo mleko in med. Germani so pripravljali medico ter jo pili pri slavnostih in tudi druge dni. Pozneje so ljudje nekoliko prenehali z rabo medu, to pa največ zato, ker so vpeljali sladkor. V novejšem času so zopet jeli ceniti med kakor zasluži; in po pravici, ker med vsebuje najizbornejše redilne snovi. Teško je najti živilo, ki bi bilo tako lahko prebavljivo, redilno in okusno ter zdravju prikladno kakor med s priznano najzdravejšimi lastnostmi.

Kaj je med? Med je sladek, dobro dišeč sok, katerega naberejo čebele na rastlinah. Hranijo ga v umetno sestavljenih celicah svojega panjů. Ko se je bil v čebelinem telescu že spremenil, se tudi v celici zgosti. Polne celice pokrijejo čebelice s tenkim voščnim pokrovom in tako zabranijo, da se jim ne spridi. Tako nastane iz nektarja med. To ni nikaka sirovina več, pač pa žlahtna rastlinska snov, in moderna znanost nas uči, da je neprecenljivo redilno sredstvo, ki učinkuje najbolje pri dihanju, krepi oslabeledo telo, tvori zdravo kri ter pospešuje prebavo slabokrvnim in bleđičnim.

Posebno priporočam materam, da svojim otročičem sladijo mleko z medom namesto s sladkorjem. In zakaj to? Otrok le težko prebavi sladkor, zato je slednji mnogokrat prvi vzrok želodčnih in črevesnih bolezni; med pa pride takoj v kri. V mleko in druge tekočine vmešaj 3 odstotke medu.

Čist med je tako zdrav starim in mladim, ker pride iz želodca neposredno v kri. Posebno dober je dojenčcem, otrokom, bleđičnim deklicam, posebno pa ženam, ki trpe vsled svoje konstitucije na zaprtju. Vsaka obitelj naj bi imela med vedno doma, ker ga otroci tako radi mažejo na kruh. 1 kg medu izda

približno toliko kakor 1·80 kg jajec brez lupin in kakor 3 kg govejega mesa. Med ti jači zdravje, da si lahko veselega duha, kar je v današnjih resnih časih dvojne vrednosti.

Slabotni prideni vsak dan svojemu zajtrku žličico medu, zaužij ga tudi pred počitkom eno žlico; počutil se boš čez dan dobro, spanje te bo okrepcalo. Med najnaravneje uredi zdravo pretakanje krvi. V medu je razun vode tudi nekaj beljakovine in mravljinčne kisline, raznih soli, posebno apnene, železne in žveplenokisle soli.

Iz predstoječega je razvidno, da je opravičena želja: Ko bi vendar ljudje bolj in bolj rabili med!

2. Med kot zdravilo.

Da odstranite katarhalično hrupo, zaužite na 1—2 uri žličico čistega medu. Ako po preteku enega dneva ne čutite izboljšanja, pridenite medu še rumenjaki in sladkega mandeljevega olja.

Onim, ki so po težki bolezni na poti ozdravljenja: Skuhati je nekaj žlic medu in ječmena ter vzeti bolniku vsak dan $\frac{1}{2}$ l te pijače.

Slabotnim otrokom dajte vsak dan $\frac{1}{2}$ l mleka, v katerem je vkuhanega 2—3 žlice medu; ako pijejo zjutraj in zvečer, bodo kmalu krepki.

Stare in slabe krepki med, ako ga uživajo vsak dan s sirovim maslom in kruhom.

Slabokrvne in bledične osebe krepki med z rženim kruhom, če se pri tem mnogo gibljejo na prostem.

Zoper bolečine v vratu je zavreti vsak dan 1—2 žlici medu v $\frac{1}{2}$ l vode in to použiti vsako uro 2—4 žlice.

Zoper difterijo rabite med takoj, ko se pojavijo bolečine, in sicer namažite pivnik z medom in denite ta obkladek na vrat; uživa naj se pa med s citrono. Vnetje v vratu, kašelj in nahod: Skuhajte med in ječmen na vodi in to potem pridno pijte, ali pa skuhajte 1 l vode, v to natresite nekoliko ržene moke in prilijte 2—3 žlice medu, prevrte vse skupaj in izpijte takega vsak dan 1 l.

Zoper bodljaje in katarhaličen kašelj je dobra kava z medom, ali zavrite med in janež na vodi ter izpijte to.

Kdor je zaužil kak strup, použij hitro 4—6 žlic medu; učinkoval bo kot protistrup.

Želodčne bolečine: 1 žlico medu in 1 žlico korijandra skuhajte na vodi in izpijte od tega vsako uro 1 žlico.

Med, skuhan na kozjem mleku in použit, čisti kri in želodec.

Zoper prehlajenje in oslovski kašelj je zajbeljnov čaj in med. V $\frac{1}{2}$ l vrele vode stresite toliko drobnega zajbeljna, kar ga primete s tremi prsti in pustite, da nekaj minut vre. Precedite tekočino in dodajte 3—4 žlice medu. Ta okusni čaj pijte 4—6krat na dan po malem.

Napokane roke: 1 žlico medu v 1 l vode. Namažite si s tem roke in koža bo zopet mehka in gladka. Hočete li imeti tekočino močnejšo, prilite še 1 žlico glicerina.

Priporočljiv je pa le čist in pravi med. Mnogokrat je dobiti v trgovinah nečist med. Marsikdo bi ne kupil in ne užival takega medu, ko bi vedel kako je pripravljen. Nekateri čebelarji zažvepljajo čebele v panju in potem iztiskajo med iz satovja, v katerem je zalega, mrtve čebele in cvetni prah. Sedanjim čebelarjem je tako ravnanje šteti zelo v zlo, ker si prav lahko pomagajo na drug način in sicer s točilom. S slednjim je moč dobiti čist med. Iztočenec je takoj čist in prozoren, pozneje se zgosti, strdi in kristalizuje. Po tem se spozna pravi med.

Bodimo previdni pri nakupovanju medu, ker le čist med vpliva blagodejno na človeški organizem in pospešuje zdravljenje. Obračajmo svojo pozornost le na zanesljive čebelarje, ki jamčijo za pristnost medu.

To garancijo daje:

I. N. Babnik,

„Čebelarški dom“ v Dravljah, pošta Št. Vid nad Ljubljano.

Z Roba pri Vel. Lasčah. „No, pojdemo počivat — sedaj za delj časa“ — so mi tožno brenčale čebele pred čebelnjakom, ko sem jim pripravljaval posteljico in gorko odejo. Marsikatera „pšica“, namerjena mojim „muham“, mi je ušla pri tem; pa saj mati tudi otroka še okrega, predno ga položi k počitku, če ji čez dan ni bil po volji. — „Naš gospodar se jezi, ker mu nismo napolnile tiste čebrice za med, da bi se sladkal čez zimo. Ta bi bila lepa: me še vsakdanjega kruha ne bi imele, on pa bi se oblizoval, pa še drugi zraven. Počakaj, imel boš bridke izkušnje še z nami, drugič pa bodeš zopet do vratu zadovoljen; sicer pa kdor z malim zadovoljen ni, velikega vreden ni!“ — Kaj hočem! V mesecu avgustu sem se ponašal z obilimi roji („Gregorčan“ bi rekel: razbobnal sem po svetu), sedaj pa, fant mólči! Upadali so izrojenci kakor roji čudovito hitro, da sem začel tudi jaz obupavati. Ko sem nekatere iz paše spravljene panji pretehtal, sem uvidel, da če drugega ni, vsaj po ajdi „diši“ v panju. — Žival je letos v panjih kar nekam prešla, in da nismo dali v pašo na Dolenjsko, bi bilo še slabše. Z Iga so nekateri vozili prazne panjove domov, in dosti družin je že sedaj doma pomrlo (!!) — Podreti sem moral 6 najslabših panjev (pustil sem pa tudi gotovo nekaj slabičev, čeprav ne namenoma). — Te presnete „muhe“ so mi letos v začetku dajale up, ob koncu so mi pa iz žepa kradle; nekako kislo sem se držal, ko sem kupoval sladkor zanje. Pravile so mi, da mi bodo drugo leto povrnile dolg, ali same, ali pa — sv. Ambrož. — O svoji letini piše mi naš odbornik iz

Podstrmca doslovno tole: „Žalostno vest Vam sporočam od svojih ljubljenih čebelic. Že je minulo 15 let kar čebelarim, pa vendar nisem še tako slabe letine „trefil“ kakor letos. Peljal sem bil v pašo doli na Ig 44 panjev, pa sem nazaj dobil vsakega lažjega. 4 sem pustil doma, no, ti so vsaj tako obstali, da izgubili niso. 12 panjev sem razdril, pa nisem dobil enega funta medu. Zato sam ne vem, kaj bi storil. Sklenil sem, da kupim sladkor, da bi si jih vsaj polovico prihranil. Čebelarški pozdrav Vam in vsem udom naše podružnice! F. R.“ — Le korajžo gosp. F. R.! Jaz pravim, da se bode drugo leto sam med cedil po panjovih — če prav se takih prerokov ne zmanjka.

Robarčan.

Iz Slovenskih goric. K poročilom o letošnji čebelarški letini hočem še jaz eno dodati. Dozdaj došla poročila se glasijo od najslabšega do najboljšega. To kaže, da je bila letina v raznih krajih jako različna. Medtem ko se poroča od nekaterih krajev, da so dobili malo ali celo nič medu, se hvalijo drugi, da so bili prav zadovoljni: n. pr. na Murskem polju, kjer je nekaterim najprej zmanjkalo prostora za roje, v jeseni pa satovja ob obilni ajdovi paši. Istotako je bil uspeh prav dober na Ptujskem polju, sploh v ravninah. Bil sem pri nekem čebelarju v ptujskem okraju, ki je imel od 30 panjev črez 400 kg medu ter je ozimil 28 plemenjakov tako močnih, da so dobro obsedli 18 avstr. satov. Sosed ravno omenjenega pa je dobil od 16 panjev okoli 360 kg medu ter je vse panji prezimil. Gotovo dober uspeh! Priznati pa se mora, da se tukaj skrbi z vso vnemo za izredno močne plemenjake. — V naši bližnji okolici pa cenimo letošnjo letino kot bolj srednjo. Panj je dal povprečno 5—8 kg (poletno število panjev). Vobče pa je bil tukaj proti lanskemu letu dvakratni uspeh. Lani sem imel samo dva roja, matica se mi je samo 1 oplemenila (od 5 mladih) in še medu sem dobil polovico manj. Letos je bilo vkljub enako hudi suši v marsičem bolje. Lipa sicer ni dala nič, travniki skoraj istotako nič, sadno drevje ni cvetelo, vendar sem lahko sprejel 18 rojev, mladih matic se je oplemenilo 24 od 27. Večje pomnožitve sploh ne dopuščam, nego tretjino do polovico plemenjakov. Kakor vsako leto, se je zlasti letos jasno pokazalo, kaj premore neizrojen plemenjak v par dneh dobre paše (ajdova paša v hribovitih krajih je trajala le 4—5 dni) napram izrojencu ali roju. Roji so dali povprečno 1—2 kg (dva celo nič), izrojenci 3—6 kg, neizrojenci pa 8—15 kg, eden celo 35 kg. To nam naj bo v opomin, da — razun trgujočih čebelarjev — naj nikdar preveč ne hrepenimo po obilnem rojenju, — Vsem čč. čitateljem, znanim in neznanim, srečno novo leto!

Iv. Jurančič.

Z Vrhnike. Letošnje leto se bliža svojemu zatonu. Marsikateri čebelar je ob času ugodne paše že računil in štel skupiček za med, a se kruto varal. Kljub slabemu prezimljenju so si čebele spomladi prav hitro opomogle, tako da so bili že koncem maja roji. Ker je bilo lepo vreme in paša izdatna, so tudi prvci po večini rojili. Tako je bilo res za čebelarja opravičena nada, da je že raztezal svoj mošnjiček. Človek obrača, Bog pa obrne! V sredini mesca julija pridrvi ploha ter odnese nam čebelarjem že tako napolnjene mošnjičke.

Dosedaj tako bogata jelka, postala je kakor datelj in palma sredi puščave. Pred čebelnjakom poprej tak šum, sedaj pa vse tiho in žalostno. Edino trotje so vsak popoldan uganjali burke krog uljnjaka, ne meneč se za svojega tako potrtega gospodarja. No, pa tudi teh je kmalu minulo veselje, ker so bili tudi ti v kratkem obsojeni pod giljotino. Ker pa pri nas ni drugih medunosnih rastlin, kakor tudi ajde prav malo, je bila paša pri koncu. Po končani ajdovi paši je bilo prav malo muh, kakor tudi medu. Jalovci kakor prvi roji, med njimi tudi prvi izrojenci so za prezimljenje sposobni, ostalo je bilo treba pitati. Bog daj in sv. Ambrož, da bi bilo drugo leto boljše! Up in nada, to je za čebelarje že navada; kaj ne dragi mi čebelarji! F. F.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: oktober 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		nalyšja	nalyžja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	—	30	30	20	—	—	80	20	1	12 ⁶	25	6	—	7	10	14	17
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kranj ¹	—	—	—	—	—	25	—	—	25	18	—2	—	—	3	—	4	4	2	2
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20	1	12 ⁴	17	13	—	12	6	13	12
Metlika	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31	7	18	28	10	—	7	24	—	31
Nabrežina	—	—	—	120	70	70	—	—	260	30	8	19 ³	31	8	—	7	4	20	18
Podgorje pri Kamniku	20	20	—	30	45	5	20	3	40	23	—2	13 ⁴	24	8	—	9	8	14	16
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	15	25	20	—	—	60	19	2	12	19	11	—	18	6	7	20
Sv. Duh na Ostrem vrhu	—	—	—	40	100	65	—	—	205	19	—	12	24	10	—	9	18	4	—

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza.

¹ Opazovanje nanaša se le na tretjo tretjino.

Ilirska Bistrica. V tem mescu je izvršeno izpitanje čebel. Malokatero jesen so bile roparice tako nadležne kot letošnjo. Krmilo se je v enakotežnih količinah v vodi raztopljen kristalni sladkor, ki je nekaj kron cenejši od rafinadnega in tudi ni čiščen z ultramarinom. Panji se je skrbno zapažilo na vseh straneh ter sprednje strani zaprlo z vratmi. Sedaj pa zima, burja, sinice in vsa ti nadležna svojat pridi — mi smo pripravljene! Žnideršič.

Kranj. Z opazovanjem sem pričel zadnjo tretjino oktobra, torej ravno ko se čebele pripravljajo za zimski počitek. O čebelah samih nimam sedaj kaj poročati, saj iskati niso imele ničesar več; le zadnje izležene čebele so se prašile v gorkih dneh, ki jih je bilo precej. Na tehtnici imam panj lastnega sestava po ameriškem načinu, torej s podolžnimi satniki. Pripravil sem ga za zimo na ta način, da sem mu dal v prostor, kjer je bilo prej medišče, bombaževino; in sicer tako, da je med čebelnim gnezdom in bombaževino prostora za približno dva prsta. Konjedic.

Ljubevč. Dne 12. t. m. smo pripeljali čebele iz paše. Imeli smo 140 panjev v Kobdilu pri Štanjelu, a ta paša je tako slabo uspela, da jo niti omenjati nočem. Pripeljali smo večinoma samo prazne panji, vsled tega bo treba poseči globoko v žep, ako bomo hoteli to lačno živalico prezimiti.

St. pl. Premerstein.

Metlika. Iz poročil v „Čebelarju“ sem sprevidel, da je bilo minulo leto vobče za čebelarje žalostno. Pri nas ni ravno tako hudo. Rojev nismo imeli nič preveč, kakor drugod. Spomladna paša je bila dobra, kar je pričalo razvitje starcev; pa tudi jesenska ni zaostala. Vsi roji so se ob cvetju ajde preskrbeli za zimo, in upam, da bodo dobro prezimili. Konrad Barle.

Podgorje. Vreme v oktobru je bilo povoljno. Lepi solnčni dnevi so čebelicam nudili priliko, da so še pridno obnožino prinašale, tudi so mogle v septembru dano krmo pokriti. Ropanje se ni tudi še v tem mesecu povsem ustavilo. Lansko leto sem čebele v jeseni s kristalnim sladkorjem vzimil, ki se je prav dobro obnesel; letos pa sem jim dal za poizkušnjo le navadni sladkor. O uspehu hočem poročati. Pri krmljenju sem opazil, da čebele mlačno tekočino še enkrat hitreje prenašajo kot mrzlo. Sallath.

Struge. V drugi polovici je bilo še veselo šumenje okrog čebelnjaka. Bili so tihi in prijetni dnevi; posebno pa 29. in 30. Tuintam je kaka čebelica prinesla obnožino. Bog daj še prihodnji mesec nekaj prijetnih dni, da se še enkrat nekoliko sprelete, potem pa se bode treba za letos ločiti od čebelnjaka.

Meglen.

Izkušnja uči... V neki čebelarški knjigi sem bral nekako takole: „V kraju, kjer je za 20 panjev dovolj paše, je morda za 30 že ne bo...“ Nisem mogel sprva verjeti, da bi se tako poznalo, če je nekaj panjev več ali manj. Vobče se res sodi, da število panjev ne odločuje toliko na zalogo

medu. A izpoved izkušenega čebelarja me je prepričala ravno nasprotno. Pravil mi je dotičnik, da ni bilo blizu njega več let nobenega čebelarja. Takrat je imel on vedno dobre letine. Prezimoval je okrog 20 panjev. Črez nekaj let začne v njegovi bližini čebelariti še drug čebelar. Od takrat je opazal leto za letom primanjkljaj na donešenem medu. To je trpelo več let. Neko pomlad pa njegov „nasprotnik“ opusti popolnoma čebelarstvo. Odšel je menda v druge kraje. Od takrat naprej so njemu čebele zopet bolje delale, tako da se je očitno poznal napredek z ozirom na prejšnja leta.

Fr. Ločniškar.

Prememba. Kakor se je bralo v časnikih, je kupil nekdanje Rothschützevo posestvo pri Višnjigori trgovec Majdič iz Jarš ter da je prevzel tudi čeb. trgovino.

Moč žuželk. Neki francoski naravoslovec je izumil razne priprave in majhna orodja, s katerimi mu je bilo mogoče določiti naravnost čudovito moč nekaterih žuželk. Razni poizkusi so pokazali, da so najmanjše žuželke razmeroma najmočnejše. Za rjavega hrošča je napravil pripravno majhno vprego. Za nitko ga je pripregel k vozičku, na katerega je naložil majhno skodelico z raznimi uteži. Na ta način je raziskovalec določil, da rjavi hrošč v razmerju s konjem lahko dvajsetkrat več pelje, čebela pa celo tridesetkrat več. Konj more po tleh vleči šest sedmin svoje teže, rjavi hrošč štirinajstkratno, čebela celo dvajsetkratno svojo težo. Z drugimi besedami: Čebela vleče z lahkoto dvajset svojih tovarišic in razvija pri tem razmeroma veliko več moči kot lokomotiva.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Podružnica v Lazah pri Planini bode imela svoj občni zbor prvo nedeljo po sv. Treh kraljih 1910. ob 2. uri popoldne na Uncu v gostilni pri gosp. Simon Ribariču. Prosi se, da se vsi udeležite, ker se bode pobrala tudi udnina, bo volitev odbora in pregled računov. Jamnikar, tajnik.

Vrhniška podružnica naznanja svojim častitim članom, da ima svoj izredni občni zbor v nedeljo dne 30. januarja 1910 ob 3. uri popoldne v gostilniških prostorih gosp. Matija Pečkaja. Vabijo se vsi člani in prijatelji čebelarstva. Na mnogobrojni obisk vabi odbor.

Kamniška podružnica. Dne 7. novembra je imela naša podružnica svoj občni zbor. Udeležilo se ga je prav lepo število udov, in prav je imel pred-

sednik gosp. Niko Sallath, da je izrazil svoje veselje in zadovoljnost, ko je primerjal letošnji občni zbor kamniške čebelarске podružnice z lanskim. Lansko leto je bila naša podružnica na robu propada, letos pa se je nenavadno okrepila, ker število udov se je podvojilo: od 17 na 34. Rekel je, da je zdaj zvršil svojo nalogo kot predsednik in da se rad umakne nazaj v vrsto sotrudnikov, vodstvo pa drugemu prepusti. Pa udje so bili drugega mnenja, in pri volitvi odbora je bil stari, za prospeh podružnice tako vneti in delavni gosp. predsednik in ves odbor, izvzemši enega odbornika, z vsklikom zopet izvoljen. — Tajnik gosp. P. Angelus prebere nato zapisnik lanskega občnega zbora in poda kratek pregled podružničnega delovanja v tekočem letu. — Iz poročila blagajnika gosp. Jakoba Virjenta smo izvedeli, da je število udov podružnice narastlo od 17 na 34. Dohodkov je imela podružnica v tekočem letu 18 K 60 v.; stroškov pa 28 K 1 v. Ako od lanskega leta ostale gotovine 39 K 70 v. odštejemo letošnji primankljaj 9 K 41 v., ostane še gotovine 30 K 29 v. Primankljaj je povzročilo 10 novih kranjskih panjev, katere je podružnica letos pri čebelarskem shodu v Podjelšah udom razdelila. Občni zbor potrди račune. Po poročilu gosp. blagajnika se je pobirala udnina za prihodnje leto, in večina udov je vplačala dotično svoto. — Kakor je bilo že povedano se je volitev predsednika in odbornikov vršila ustmeno. Izvoljeni so bili: predsednik gosp. Niko Sallath; podpredsednik in tajnik P. Angelus Mlejnik; blagajnik gosp. Jakob Virjent; odbornika gg.: Matevž Repnik, Anton Svetlin. Za svojega zastopnika pri centralnem čebelarskem društvu je občni zbor izbral gosp. predsednika. K sklepu so udje izrazili željo, da bi podružnica preskrbela primeren topilnik za vosek. Gospod predsednik predlaga, da bi se prihodnje leto napravil celodnevni tečaj, pri katerem bi se dopoldne teoretično, popoldne pa praktično pri čebelnjaku podučevalo o raznih čebelarskih opravilih.

Niko Sallath, t. č. predsednik.

P. Angelus Mlejnik, t. č. tajnik.

Čebelarška podružnica v Lazah pri Planini prosi, da priobčimo imenik članov, kateri pripadajo tej podružnici. Dotični cenjeni člani naj blagovolijo članarino za prihodnje leto plačati naravnost podružnici. Bombač A., Krušče. — Bercar Franc, žel. čuvaj št. 705, Logatec. — Brinovec Gregor, Garčerevec 17. — Čitalnica v Hotedršici. — Flerè Franc, nadučitelj, Rovte. — De Gleria Anton, trgovec, Logatec. — Janežič Jakob, Stari trg pri Rakeku. — Jamnikar Franc, žel. čuvaj št. 711, Rakek. — Jevšnik Josip, Lešje Dobje. — Križaj Anton, krojač, Cevica 51. — Klančar Josip, Laze 36. — Kozina Lorenc, žel. čuvaj št. 709, Rakek. — Kranjc Josip, Laze 39. — Kranjc Janez, Ivanjeselo 40. — Krmavnar Franc, Laze 18. — Kunc Anton, Garčerevec. — Lovrič Anton, Planina. — Milavec Josip, Planina. — Maček Franc, žel. čuvaj št. 698, Logatec. — Merkun Anton, žel. čuvaj št. 716, Rakek. — Petkovšek Matija, Planina. — Petkovšek Josip, Planina. — Puntar Janez, krojač, Unc 27. — Raztresen Pavel, Hlevni vrh. — Štefančič Franc, Novi svet 14. — Sleko Anton, Planina. — Smersu Rudolf, postajenačelnik št. 708, Planina. — Šebenik Franc, žel. čuvaj št. 706, Planina. — Šimšič Janez, Laze 29. — Šober Josip, žel. mojster, Rakek. — Turk Franc, Laze 30. — Valenčič Franc, žel. čuvaj 708,

Planina. — Zdovc Janec, žel. čuvaj št. 701, Logatec. — Žust Anton, čebelar, Verh. — Ribarič Simon, Unc. — Gorše Janez, žel. čuvaj št. 729. Rakek. — Zdovc Ivan, žel. čuvaj št. 70, Dol. Logatec.

Za ude podružnice na Robu pri Vel. Laščah.*) 12. številka „Slov. Čebelarja“ je tu! Da, pred nami leži. Kje pa je 1. letošnja številka? Kje so pa vse druge za potomce, mladino, čebelarski naraščaj? — Take in enake misli me obidejo pri pogledu na zadnjo številko „Slovenskega Čebelarja“. — Čebelarji! Skoro vsak izmed vas je družinski oče. Dobili ste gotovo vse letošnje številke „Slov. Čebelarja“ in upam tudi, da ste jih prečitali in našli v vsaki številki nov pouk o čebelarstvu. Dobro bi torej bilo, da bi vsak čebelar hranil vse številke in jih dal po letnikih vezati, da ima naša mladina priliko v prostem času prebirati „Slov. Čebelarja“, ki nam bo pomagal vzgojiti čebelarski naraščaj. Naša mladina ima mnogo dobrih lastnosti, ki jih moramo na vse mogoče načine poizkušati popolniti. Če svojim malim vcepljamo ljubezen do čebel in s tem do narave sploh, smo jih poblašili ter storili del svoje dolžnosti.

S. Koprivec, t. č. predsednik.

*) Veljaj za vse društvenike!

Op. uredn.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica za Sv. Križ na Murskem polju in okolico ima v nedeljo, dne 19. decembra po rani službi božji v šoli sv. Križa svoj redni občni zbor. Upamo, da se letos, ko je bilo precej ugodno leto za čebelarje, udeležijo vsi prijatelji čebelarstva polnoštevilno, posebej pa se še vabijo iz sosedne ljutomerske in verženske župnije. Gosp. nadučitelj Cvetko bode nas tudi nekoliko poučil o dosegi boljših uspehov v čebelarstvu. Čebelarski pozdrav!

Alojzij Stuhec, t. č. tajnik.

Čebelarska podružnica za Ormož in okolico ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 16. januarja 1910 v čitalniških prostorih v Ormožu ob 3. uri popoldne po običajnem sporedu. Odbor želi mnogobrojne udeležbe zlasti od strani kmetskih čebelarjev. Tudi gostje dobro došli! Serajnik, načelnik.

Čebelarska podružnica za Ptuj in okolico priredi dne 12. decembra ob 3. uri popoldne pri predsedniku društva gosp. Jan. Simoniču v Brstjih svoj redni občni zbor. Čebelarje ude in neude uljudno vabi odbor.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

150 kg iztočenega ajdovega medu, 5 kg brez posode in nefrankovano po 6 K prodaja Matej Klemenčič, čebelar na Muti, pošta Radenci, Spod. Štajersko.

Kupim 5 kg medu v lepem, belem satju. Ponudbe na Avgusta Bukovca, deželnega računskega revidenta v Ljubljani.

Prodajam **pristen ajdov med** v pločevinastih posodah po 4 kg; à kg K 1'30, posoda sama K 0'70. V večjih množinah v lesenih dežah po 60 kg; à kg K 1'20, posoda K 5—. Iv. Jurančič, čeb. pot. učitelj, pošta Sv. Andraž v Slov. goricah, Štajersko. (2—1)

Listnica uredništva.

Gosp. Fr. L. v L. na Tolminskem: Na Vaše cenjeno pismo daljši pismen odgovor. — Zadnji stavek letošnjega urejevanja se naj glasi črez hribe in doline: Vesel Božič in v vsakem oziru srečno novo leto!

Kranjska čebelarica zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med garantirano čist, v 5 kg dežicah po K 8-50 franko, v 25 kg dežah po K 1-50 kilogram.

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4-50, zaboječ s 3 1/2 kg vsebine za K 16-—

Pri večjem odjemu znižane cene.

poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4-—.

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vosek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

????

Dopisnico na

I. avstrijsko - šlezijško zalogo čebelariskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastonj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke in priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike in napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže itd.** in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom v prihodnje tudi **jaz dobival blago od te tvrdke.**

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarico društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.